

7 [pp. sofert]sofrir | v. tr. i intr.

a part

tr. Saber suportar, tolerar; no impedir, permetre (allí que cat-dria, que deuria, evitar-se); ésser sotmis (a una prova, i interrogatori, etc.)
No pot sofrir que el venjim. Cal
sofrir aquests mals per a evitar-
ne de majors. És un home anti-
pàtic: no el puc sofrir. No sé
com sofrir res que no faci gens
de cas del que li dius. Sufrir
un interrogatori. Els alumnes han
de sofrir un examen a fi de curs.

| Suportar (un dolor, pena, &c.), patir

~~experimentar~~